

LAKI
MUŠKARCI
O VEČITOM MUŠKOM CILJU

(2)

JOVO TOŠEVSKI

■ Laguna ■

Naslov originala

Jovo Toševski

LAKI MUŠKARCI

Copyright © 2003 Jovo Toševski

Translation Copyright © 2007 ovog izdanja, LAGUNA

LAKI MUŠKARCI

O VEČITOM MUŠKOM CILJU

(2)

1.

CRVENKAPINO PITANJE

Tvorci zakona o seksualnom uznemiravanju nisu se proslavili u poznavanju prirode

Oblik ženskog lica i njegovi fini pokreti koji su vođeni pretežno emocijama uz pokrete ženskih ruku, dragocen su izvor svesnih i nesvesnih poruka koje ulaze u mozak muškarca putem čula vida.

Lice i ruke su važni u svakodnevnoj prirodnoj međupolnoj komunikaciji jer su ti delovi tela uvek izloženi pogledu.

Ako po novim pravilima koja vladaju u svetu (koji sam sebe naziva civilizovanim) već uveliko važe zakoni po kojima bi vaš muški pogled mogao biti protumačen kao seksualno uznemiravanje, čini se da još uvek ne postoje propisi koji zabranjuju da pogledate u ruke vaše kolegince.

Uostalom, i lice i ruke se doteruju da bi bili privlačni i uredni. I pored toga, muškom pogledu sada i formalno može da bude upućena zamerka da je uznemirujući. Nisam siguran da su žene protiv pogleda koji im unose prijatan emocionalni nemir, ali o tome ćemo drugi put. Sada ćemo se

baviti zamerkom da muški pogled može da znači seksualno uznemiravanje.

Kamo sreće da seks može da se vodi pogledom. Kada bi seks mogao da se vodi na daljinu, muškarci bi bili oduševljeni, imali bi seks bez upoznavanja, pričanja, udvaranja i ubeđivanja i prvi bi digli ruku za zakon koji gledanje u pravcu žene sankcioniše kao uznemiravanje.

Da vidimo, na osnovu naučnih činjenica, kako stvari stoje u prirodi u čijem se poznavanju tvorci globalnih zakona o seksualnom uznemiravanju nisu proslavili.

Trač neophodan

Najpre da kažemo da čulo vida podržavaju moćni sistemi mozga kod svih viših životinja, primata, pa i kod nas. Velike površine moždane kore potiljačnog režnja angažovane su da bi primat – čovek što bolje video. Sada dolazi najvažnije. Dok viši majmuni imaju oko petnaest polja koja podržavaju vid, što im pomaže da prežive u surovoj borbi za opstanak, čovek je, nećete verovati, u toku svoje evolucije izgubio skoro polovinu tih polja pa u tom smislu muškarac slabije vidi gde mu je partnerka nego što mužjak šimpanze vidi gde su njegove ženke. Kakvi li bi tek zakoni o seksualnom uznemiravanju pogledom bili doneti da nas priroda nije lišila dodatnih sedam vidnih područja u mozgu.

Međutim, mi nismo izgubili ta vidna polja u mozgu tek tako. Upravo su na njihovo mesto došle moždane oblasti čija je funkcija ne samo da vide ženu, već da mogu da znaju njeno ime, ko je, šta je, i, eventualno, kakva je (što zavisi od individualnog talenta muškarca). Naravno, sve ovo važi i za žensku procenu muškarca.

Novo moždano područje koje se pojavilo kod čoveka na račun vidnih zona jeste takozvana zadnja temena kora, bez koje bi povezivanje mnogih događaja bilo nemoguće, između ostalog trač ne bi mogao da postoji. Da li je neko pokušao da uradi takvu glupost da donese zakon protiv trača? Taj ne bi dobio nijedan ženski glas bilo gde u svetu.

Kao što vidite, ispada da bi trebalo sankcionisati i trač, što ne samo da je besmisleno i nemoguće, nego bi se time važna institucija trača izbacila iz međupolne utakmice, što bi naravno nanelo štetu vrsti.

Vučji pogled

Pogledajmo još jednu neumoljivu činjenicu kada je u pitanju muški pogled prema ženi i ženski prema muškarcu.

Reč je o pokretljivosti očiju. Najpre, oči su kod čoveka postavljene napred, one su veoma pokretljive jer poseduju posebne mišićice koji ih pomeraju u svim pravcima, a opslužuju ih lično moždani živci. Posebno su dobro pokretljive oči žene. Ne kaže se bez razloga „oči ko na zejtinu“. Osim što odlično pokreće očne jabučice, naš mozak odlično vidi i boje, bolje od drugih primata, što je evolucijska adaptacija da bismo bolje videli, koga drugog nego najvažniji muški objekt u prirodi – ženu, koja je u najrazličitijim bojama, od haljine do kose.

Na kraju, postavlja se pitanje ko će to osim muškarca da zaštititi ženu. Veoma je važno da se zna da je muškarac jedini zaštitnik žene u situacijama kada uobičajeni lični zaštitni mehanizmi žene nisu dovoljni. Pravi muškarac nikada nije nasilnik, baš suprotno, on jedini može da kazni nasilnika i sklon je da zaštititi ne samo svoje najbliže već i nepoznate osobe.

Neka ogorčeni protivnici normalne međupolne komunikacije žene i muškarca ne pokušavaju Crvenkapinim pitanjima „zašto, bako, imaš tako velike uši“ – „da te bolje čujem“ ili „zašto imaš tako velike oči“ – „da te bolje vidim“, da dodaju „zašto, bako, imaš tako velika usta“, jer će ih baka, iako bolesna, iz kreveta gađati pomorandžama koje su joj doneli za brz oporavak. U bakinom krevetu odavno ne leže muški vukovi koji će bilo koga pojesti. Vučji pogled, ma kako bio opasan, ne može nikoga pojesti. Niko ne može ništa važno da radi na daljinu, da jede ili bilo šta drugo.

2. ŽENSKA PROŠLOST

*U odnosu između muškarca i žene,
ženska prošlost je ono što je crna rupa u kosmosu*

Teško da ima zanimljivije teme od ženske prošlosti. Ženska prošlost u odnosu između žene i muškarca isto je što i crna rupa u kosmosu. Pre nego što bilo koji događaj uđe u crnu rupu ženske prošlosti, on na samoj granici realnosti i ulaska u definitivnu prošlost najpre gubi sve svoje odlike, a zatim u samoj prošlosti obavezno biva beznadežno promenjen. Čak i to što je ovih meseci fizičar koji je otkrio crne rupe promenio sopstvenu teoriju, simbolično ukazuje na večitu žensku transformaciju.

Najvažnije je da se shvati da događaj koji se zbio u realnosti i njegov otisak u memorijama ženke prošlosti jednostavno nisu isti, jer su istraživanja pokazala da sećanja nisu potpuno pouzdana; čak mogu biti toliko izmenjena da počinju da bivaju lažna pa se prema tome na njih ne možete u potpunosti osloniti.

Učinak trača

Onaj važni deo sećanja koji se naziva iskustvom mora biti uvažen, ali i sami znate da iskustvo, mada je od ogromne pomoći, nije uvek presudno u rešavanju međupolnih problema. Štaviše, nekada problemi mogu da dođu baš iz iskustva ako ono nije elastično i ne uvažava tekuću sadašnjost.

Muškarac na osnovu tračeva ili drugih priča o ženi sa kojom je želi da pronikne u njenu prošlost. To se naravno odnosi i na ženu koja hoće da rekonstruiše mušku prošlost, samo tu postoji bitna razlika, jer ženi kada je zaljubljena gotovo da ne smeta ništa u muškoj prošlosti i nju to ne zanima, za razliku od muškarca koji koristi svaku slučajnu ili namernu priliku da se upusti u analizu. Žena iz muške prošlosti izvlači ono što će joj biti od koristi u druženju sa muškarcem, dok muškarac često izvlači i traži baš ono u ženskoj prošlosti što može da mu šteti u daljem odnosu.

Za muškarca je najvažnije da shvati da je njegova želja da sazna pravo stanje ženske prošlosti potpuno neostvariva. Evo zašto. Prvo, muškarac bi mogao da pronikne u žensku prošlost jedino ako bi postojao način da vidi događaje u vremenu kada su se desili, što je nemoguće jer oni već pripadaju prošlosti.

Drugi potencijalni, na prvi pogled zadovoljavajući put bio bi postojanje medicinskog načina, tehnike ili sprave koja bi stare ženske memorije prebacila u njegov muški mozak. Osim što je to apsolutno nemoguće, kada bi muškarac i dobio esenciju onoga što je memorički zapisano u ženskom mozgu, ne bi mogao da je pravilno protumači, pre svega zato što je žena sve svoje memoričke zapise već izmenila.

Izmena memorije se dešava prilikom svakog sećanja. Memorije, po najnovijim naučnim saznanjima, podležu delimičnom razlaganju posle svake njihove aktivacije i kad god se žena seti nečega iz prošlosti njen mozak dodatno pamti

– sećanje na sećanje. Dakle, sada ne pamti samo ono što je stvarno bilo, već pamti i razmišljanja o sećanju, što naravno menja realnu istinu prvobitnog pamćenja događaja.

Treći važan razlog koji bi omeo muškarca u analizi ženske prošlosti jeste činjenica da on već ima sopstvene memorije i ubeđenja, pa se njegova slika o ženi i njegovi stavovi mešaju stvarajući novu sliku koju on sada ponovo memoriše. Šta dobijamo posle svega?

Sizifov posao

Rezultat je slab jer je to besmislen Sizifov posao koji ne daje realnu sliku ženske prošlosti.

Treba li se onda tek tako bez provere upuštati i prihvatati sve priče i laži koje može da iskonstruiše žena. Naravno da ne. Postoji bolji način da se dobije realna slika o ženi. Jednostavno, može se analizirati realnost i obilje podataka koje žena pruža u sadašnjosti. Nasuprot opštem mišljenju, iskusniju ženu je lakše analizirati, jer i kada misli da je ne možete isprovocirati ona je u zabludi, s obzirom na to da postoje pitanja na koja ona jednostavno mora da reaguje. Kada je manje iskusna, teže ju je analizirati. Naravno sve to ukoliko vam je do toga uopšte stalo.

Ženska prošlost je celina posebna za svaku ženu. Pojava je toliko jedinstvena da ne trpi nikakvu generalizaciju ako hoćete da se upustite u prošlost bilo koje žene. Uzmimo prost primer, dve sestre bliznakinje koje su sticajem okolnosti u određenim periodima života bile sa dva brata blizanca. I u takvom homogenom uzorku prošlost te dve žene bi se bitno razlikovala.

Kome je važna ženska prošlost? Najvažnija je muškarcu, ženi je manje važna, a za prirodu je potpuno nevažna bilo čija prošlost. Priroda koristi prošlost u svrhu pravljenja budućnosti.